

Versailles, Trianon, Neuilly.

Huszonkét éve, hogy Európának egy részében folyton nap, mint nap, erre a három névre gondoltak. A veszített háború utáni békekötés szomorú és megalázó emlékei fűződnek e nevekhez, ahol a győztesek mámoros elvakultságukban szégyenteljes feltételeket kényszerítettek volt ellenfelükre. Ma német hadilobogót lenget a szél felettük, a nyomasztó idők elmúltak, megszűnt az alacsonyrendűség érzete. Örömteljes tekintetek szállnak a dicsőséges német fegyverek felé, melyek mindezt valósággá varázsoltak.

Békét kér Franciaország. Békét kér, emberségeset, elviselhető, főként olyat, amely nemzeti becsületét tekintetbeveszi és lehetőséget nyújt a további emberi életre. Vajon gondolt-e Franciaország 22 év előtt, amikor feltételeit, mint győztes diktatorikusan közölte, hogy eljőhet a nap, amikor ugyanebbe a helyzetbe kerülhet. Nem valószínű, sőt egészen biztos, hogy nem. Akkor mások lettek volna a feltételek. Más lett volna a tárgyalás hangja és mene. Elképzelhetetlennek tartották, hogy ilyen fordulat is lehessen. Kiméletet kérnek a franciák a polgári lakosság számára. Kiméletet a nőknek, gyermekeknek és aggoknak, akiknek százazrei, sőt milliói hirtelenében összecsomagolt kis ingóságokkal éjjel és nappal, esőben és zivatarban menekülnek uttalan utakon, mezőkön, erdőkön, hegyeken át, hogy kikerüljenek az ütközetek színteréből, hogy legalább életüket megmentse. Minden részvétünk ezeké a menekülteké. Mielőttünk, magyarok előtt nem ismeretlen szenvedésük. Részünk volt benne. Az orosz invázió, a román betörés, majd az összeomlás utáni megszállás menekülő magyarjainak helyzete még frissen áll előttünk. Látnak magunk előtt a vagonlakások ezreit, a zsúfolt menekülőkkel telt iskolatermeket és a békekötés után a határon átkergetett magyarság tizezeit. Sorsuk épp oly szomorú volt, amint amilyen ma a francia menekülők, akik azonban a megtevesztés áldozatai, mert a győztesen előrehaladó német hadak nem vivnak csatákat a polgári lakossággal, akiknek élete, vagyona sokkal inkább biztonságban van, mint elmenekülésük esetén. Jobb biztonságot, rendet, nyugalmat jelent a német megszállás, mint ahogyan azt a lengyel, norvég, dán holland és belga esetekben látnak.

Békét kér tehát Franciaország, nem kétséges, hogy meg is kapja. Becsületet, igaz és a helyzeteknek megfelelő békét fog kapni, amit el kell fogadnia, vagy ismét megkezdődik a kiméletlen szenvedésekkel telt háború, amely a franciák számára csak az egész ország meghódításával járhat, mert ma már

Jöjj hozzánk Szentséges Atyánk követe.

Véres vihar szárnyán száguld a mának történelme. Történelem, melyet emberek diktálnak a millióknak, melyben oly kevés a napsugár, a fény s oly sok a szenvedés súlyos keresztje alatt görnyedő nyomor, könny és fájdalom. Történelem, amely tele szörj a földet jellel len sírokkal, amely rombadönti az alkotó munka büszkeségeit. Koronák hullanak a sárba, királyi palástokon gázol át a véres-lábu történelem és embermilliók békés otthonát váltja fel a tövises utakon járó vándorbot.

Történelem, mely elhervasztja a szülői szivekben a gyermekeik boldog jövőjéről szőtt reményvirágokat, elorsvasztja az édesapák kenyeret szelő szerető kezét, reá szántja a párját veszített hitves, a gyermekét sirató édesanya, a szertefoszlott álmok felett összeroskadt mátká arcára a fájdalom barázdáit.

Ez a történelem a pokolból elszabadult gonosz vad tivornya. Múlt a halál s az ágyuk, a gépfegyverek, a torpedórombolók, a tengeralattjárók, a repülő huzak a halál csárdáját lábai alá.

De van egy másik történelem is, mely nem tombol, nem hoz idegjesztő

szenzációkat magával, nem harsogja tele a földet, nem arat életvirágokat, nem dönt üszkös romba világvárosokat és falvakat, nem recsegnek talpai alatt nemzet-életek, hanem csendben, némán jár s a szenvedések keresztjének hordozásához erőt, a meggyőzött szvekbe hitet, reményt, megnyugvást ad.

A szeretet történelme ez, amely létrehozta a nagy mindenséget, igazgyöngyöket rejtett a tenger mélyére, kincsekkel rakta meg a föld gyomrát, madárdalt varázsolt az erdők és mezők birodalmába, életet adó napsugárral öleli át és termést adó esővel öntözi a földet, és megalkotta a kincsek birtokosát: az embert.

Az Isten végtelen kezének történelme ez, aki elküldötte egyszerű fiát, aki testét és vérént nyújtja felénk az Oltáriszent-ségben az idők végtelenségéig.

Ennek a történelemnek részese lett Salgótarján. Idejön a legszentebb király helytartójának követe, hogy idehozza Isten áldását és megszentelje Isten oltárát, melyet munkás szívek szeretete állított a Ferences templomban.

Oltár, a magyarok Nagyszanyának szent oltára, ahová elviheted haládat és

köszönetet azért, hogy a halál duhaj táncba nem taposott bele otthonod szentélyébe, nem tapadt véres lábához családod kenyere, nem tépte le életed legszebb, legdrágább kincsét atyádat, hitvesedet, gyermekeidet.

Oltár, ahová elviheted könnyeidet, fájdalmadat, bánatodat, keresztet s ahol enyhülést, vigasztalást találsz.

Oltár, ahol elsiratjuk a nagy magyar bánatot, ahol remélhetjük a magyar rablanc feloldozását.

Ma nehéz ünnepelni. Ünneplő ruhánkat áztatja reá csorduló könnyünk, hozsannánkba belejajdul a keserű fájdalom. És mi mégis ünnepelni akarunk és a mi ajkunk mégis hozsannát zeng, mert aki hozzánk jön, az jön a Szent Atya nevével Isten történelmét írni, melyben felszárad a magyar könny, szabad lesz a rablancra vert magyar kar és magyar lesz a rab magyar föld.

Jöjj hát Isten áldottja, jöjj hát Krisztus helytartójának követe és vidd magaddal Atyánkhöz a meggyőzött magyar szív rajongó szeretetét, hűségét és háláját a szent fényért, amely átszötte az ezeréves kálváriás magyar történelmet, a szeretetért, amely védte, oltalmazta a magyar hazát, mely ezerév óta sugároz reánk a pápai trón felől.

Jöjj hát velünk könyörögni a mi édesanyánkhöz: Magyarországra, édes hazánkra, ne felejtsd meg szegény magyarokról.

Szinészeinkről.

Nagy reményekkel és ezekhez mért szellemi, esztétikai és technikai felkészültséggel érkezett Vértess Károly színtársulata az elmúlt héten városunkba, abba a városba, melyről úgy tudják, hogy sok vidéki nagyvárost felülmúló, nagyszámú műértő és műpártoló közönsége van. Egyhetes műsorukkal bezonyították már, hogy szellemi és esztétikai szempontból százszázalékosan megfelelnek annak a követelménynek, amelyet Salgótarján legigényesebb közönsége is elvár. Technikai szempontból pedig nincs jogunk bírálatot mondani, mert — sajnos — még mindig nincs erre megfelelő terjedelmű és berendezésű színpadunk. Hiába hoz a színtársulat magával izléses, a követelményeknek megfelelő díszleteket és berendezést, ha azokat kellően elhelyezni, használni képtelen s a minden irányban szűk színpad a jó színész művészi alakítására is sokszor gátolag hat. A színtársulat eddig a magarészéről meglett mindent, hogy városunk közönségével megszerettesse magát, a közönség — és megint csak sajnálatosan — az uri és leghetőségesebb közönség azonban számarányához képest gyéren mutatkozott műpártolónak.

Megértjük az óvatosságot az ismeretlen színtársulattal, a közelmúlt tapasztalataival és az adandó műsorral szemben.

Főleg az utóbbi miatt elismerjük a óvatosságot, mert hiszen, ha a most lezárult fővárosi színházi idényre visszapillantunk, egynehány kivételes jelenségtől eltekintve, a budapesti színpadokon még most is a könnyű fajsúlyú, híg és jelentéktelen színpadi irodalom uralkodott, bizonyosságul annak, hogy a „régis szellem” hű maradt önmagához körüli hangjával akkor is, ha történetesen „öskeresztények” képviselték. Ezen a területen, érzésünk szerint, alig lehet egyelőre eredményesen felszólalni: várunk kell azokra a tehetségekre, amelyek sajnos valóban az Isten különös és ritka ajándékai. De megtartható talán az a kitűnő színészanyag, amellyel színházi életünk nemcsak a fővárosban, de a vidéken is, sok méltánytalanságot és nélkülözést elszenvedve, rendelkezik s mindenképpen fejleszthető s emelhető az a színészi kultúra, amelynek előfeltételei színjátszásunk multjában és jelenében egyaránt megvannak.

Ezért a magasabb eszményiségért szükséges, hogy a magasigényű, művelt közönség is látogassa a színházat mind a fővárosban, mind a vidéken s különösen a vidéken, hogy azt emelje, ezáltal közvetve résztvegyen annak irányításában, amit aztán így adna tovább a színház a népművelésnek.

És még valamiért! Megértjük és természetesnek találjuk, hogy a mostani borus ég alatt az emberek nagyobb része a fenyegető viharra gondol inkább, mint a szórakozásra. De hát szórakozás csupán a színház a szó leghétköznapiabb értelmében? Nem volt-e mindig több s nem több-e ma is legfőképpen Magyarországon? S ha már a világsorra úgy sincs befolyásunk körében, nem az egyetlen, méltó és hű magatartás-e az utolsó pillanatig a legjobbat küzdeni, ami elérhető számunkra?

Mindig az lebegjen lelki szemeink előtt, hogy körülzárt, elszigetelt helyzetünkben csak az menthet meg bennünket, ha az emberiség köztudatába felszivódik az a meggyőződés, hogy a viharzó Európának keletén az emberi művelődés nagy munkájában ma is nélkülözhetetlen munkások vagyunk s hogy hanyatlásunk vagy kidülösünk esetén az emberi kultúra fog pótolhatatlan veszteségeket szenvedni.

Ennek az eszményiségnek jegyében kérjük nagyszerűen bemutatkozott színészeink áldozatkész pártolását. (—any.)

A LÉGOLTALMI LIGA HELYI CSOPORTJA

június hó 24-én kezd meg a 19. számú házcsoporthoz tartozó parancsnoki tanfolyamát a Gépgyári (Hirschgyár) olvasóköri és ezen tanfolyammal az összes kinevezett házcsoporthoz tartozó parancsnokok és helyettesek

egységes francia hadvezetésről, egységes francia hadvezetésről, egységes francia haderőről beszélni alig lehet. A külön béke, melynek feltételeit Münchenben Hitler vezér és kancellár, valamint Mussolini, az olasz nép Duceja együttes megbeszélésükön megállapítottak, megadja a lehetőséget, hogy Németország és Olaszország egyetértéssel támadják meg és győzzék le az örök ellenséget, amely évszázadok óta a háttérből irányítja és befolyásolja az európai kontinens sorsát. Anglia következik sorra. Ez az állam, mely a maga céljai

nak elérésére végrehajtóként mindig más államokat tolt maga elé, most maga kerül abba a helyzetbe, hogy csatatérre váljék, mert bizonyos, hogy az egyesült német-olasz erők támadást fognak indítani a szigetbirodalom ellen, hacsak idejekorán észhez nem tér és békét nem kér.

Anglia legyőzéséhez kétség nem férhet. Hadereje, mint beiga-zolódott, kezdetleges szinten mozog. Magának a birodalomnak és gyarmatainak embertartalékai csak most kerülnek kiképzés alá és hosszú időbe telik, amíg azokból komoly hadsereget lehet létesíteni.

Arról nem is beszélünk, hogy Anglia gyáripárának és termelésének katonai térre való átszervezése — mely ugyan már megkezdődött — ugyancsak hosszú hónapok munkáját veszi igénybe. A mai hadászat és hadvezetés azonban nem engedi meg a hónapos késlekedéseket. Előttünk áll a német példa, amely napok, de legfeljebb hetek alatt szerezte meg mindent a döntést és ezzel a győzelmet.

Mindennap közelebb jutunk a békéhez, amelynek feltételeit Németország és Olaszország állapítja meg és amely új Európát fog hozni.

az első kiképzésben részesültek. A következő tanfolyamokon azok fognak részt venni, akik a május és június hónapban rendezett tanfolyamokon nem jelenhettek meg.

Azon házcsoportoknál, ahol a ki-nevezett házcsoport-parancsnokok a hatóságai légoltalmi osztágok egyikében teljesítenek szolgálatot, a házcsoport-parancsnoki teendők alól felmentést kapnak, de ugyanakkor ezen körülményről értesítsék a helyetteseiket, hogy a házcsoport-parancsnoki szolgálatot haladéktalanul vegyék át.

Felhívjuk mindazon házcsoportok parancsnokait és helyetteseit, akik még a házcsoport-őrségeket nem állították fel, hogy sürgősen tegyenek eleget ezen kötelezettségüknek és az őrség névsorát a Ligának küldjék be. Ugyancsak egyidőben az őrségek kiképzését kezdjék meg, valamint az anyagi vonatkozású kérdések elintézése végett lépjenek érintkezésbe a háztulajdonosokkal. Ezen utóbbi kérdésnél a legnagyobb tapintattal és a rendeltetést való hivatkozással járjanak el, hogy megértéssel és kölcsönös támogatással lehessen ezen igen fontos és a házcsoport érdekeit szolgáló ügyet minél előbb eredményesen elintézni.

Ismételten kihangsúlyozzuk, hogy az önvédelmi (házonbelüli) légoltalom eredményes kiépítése most már a házcsoport-parancsnokok és háztulajdonosok odaadásán múlik.

Aki kézírását beküldi

Zsombok Zoltán írónak, érdekes grafológiai kidolgozást kap önmagáról, jelleméről, tehetségéről, vagy másról, akinek kézírását beküldi.

Utbaigazítást nyer terveire, ötleteire, és tanácsot kap lelki és üzleti céljaira, problémáira.

Részletes levélben fejt ki mindenkinek lehetőségeit és a megoldások módjait olyan ügyekre, tervek, ötletek és kérdésekre, amelyek természetesen és emberileg elérhetők.

A rádióból is ismert író tanácsainak azonnal hasznát veheti. Egy ilyen grafológiai kidolgozás a modern írásfejtés tudományos eredménye és elveti a babonák korából megmaradt jövődőlés frázisait.

A válasz díját Ön szabja meg: tetszőszerinti összeg postabélyegekből és címzett bélyeges válaszbortékek melléklendő. Cím: Zsombok Zoltán, Budapest, 62. Postafiók 46.

Virágosítsuk városunkat!

Ha kiszállhatnánk a vonatból...

Valamikor azt olvastam az újságban, hogy az amerikai vasutak külön "fényképező-vonatokat" járatnak, amelyek az utasok kíváncsiságára megállnak egy-egy szép tájnál és szépen, türelmesen megvárják, amíg a kirándulók jóízűen kifényképezték magukat. Amikor ezt elolvastam, kicsit úgy éreztem, mintha ezt az ötletet tőlem csenték volna el az Egyesült Államok nagybatalmu vasúttársaságai.

Igaz, nem egészen fényképezőalkalmatosságra gondoltam, amikor ez az ötlet fel-felvetődött bennem, csak valami olyan berendezésre, amely egy gombnyomásra megállíthatná a robogó vonatot, az ember fogná a kabátját, kalapját, poggyászt, leszállna és a vonatot vígan robogtatja tovább, nélküle.

Hiszen talán mindenkinek eszébe jutott már ugyanez, utazás közben, amikor a vonat Isten gyönyörű tájain száguld és az ember tehetetlenül kénytelen tűrni, hogy egy szempillantás alatt eltűnjének előle a legszebb vidékek, holott úgy szeretne, kiszállni, gyönyörködni, megpihenni és talán ott maradni örökre azokon az elröppentő tájakon, ahelyett, hogy a vasut előre meghatározott, kormos állomás felé vonzolja magával.

Hányszor gondoltam már, fáradtan kinézve a vonat ablakán: Istenem,

Tartsd meg Isten Szentatyánkat!

A mai harcaizajtól hangos világban ugyan hová fordulhat máshová ez az idegileg agyonzaklatott, kimerült emberiség, mint a Királyok Királya, a Béke Fejedelme földi Helyettesének trónusa felé. Aki mindig szeretetet, igazságot és békét hirdetett a népek és egyedek számára beszédeiben, írásaiban és cselekedeteiben.

És most a vérzivataros idők tomboló orkánjában, mint valami béke-galamb, eljön hozzánk a követe, hogy oltart szenteljen a Béke Királynéja tiszteletére.

De az egyház fő nemcsak egyeseké, hanem mindenkié. Az ünneplésből nemcsak az északi, hanem a déli plebánia hívei is ki akarják venni részüket, kezdve a fogadtatástól, amíg csak közöttünk tartózkodik. Azt akarjuk, hogy mint a Szent-anya nem felejtse el Magyarországot a budapesti fogadtatásért, ugyanugy a Képv-

selője se felejtse el Salgótarjánt azért a szeretetteljes hódolatért, amelyben körünkben része lesz. Egy szívvel egy lélekkel akarunk köréje sereglenni, hogy a szemünk csillogásából kiérezze szívünk forró óhaját: Tartsd meg Isten Szentatyánkat!

A Szentanya követét 29-én, a pályaudvar előtt, mindkét plebánia hívei fogadják és felkísérik a Ferences plebániához. Másnap, 30-án, d. u. 4 órakor a Déli plebániára látogat el a Pápai Nuntius, ahol litánia keretében főpapi áldásban részesíti a híveket.

A Béke Fejedelme Követének látogatása legyen záloga annak a békének, melyet Krusztus megígért és amelyet a világ nem adhat és amelyet a szívtől sem szurony, sem harcizaj, sem erőszak el nem vehet soha. H.

Dr. Dornyay Béla áthelyezése.

A vallás és közoktatásügyi miniszter f. évi július hó 1-i hatállyal áthelyezte Dr. Dornyay Béla gimn. tanárt Keszthelyre a balatoni muzeumhoz. Aki ismerte dr. Dornyay Béla évtizedes értékes munkálkodását, az bizonyára természetesen találja, hogy egy országos intézményben fogja ezután kifejtetni azt a közérdekű, kiváló kulturális munkát, melyet fáradhatatlanul és önzetlenül végzett eddig is az egyetemesség érdekében. Amily szomorúan vesszük tudomásul dr. Dornyay Béla távozását, épp oly örömmel látjuk tudományos munkájának elismerését.

Leendő igazgatójának a 85 éves, híres és tudós Darnay Kálmánnak Dornyay Bélához ezalkalomból intézett átíratát leköszöljük, mint egyik fényes dokumetumát annak, hogy mennyire értékelik dr. Dornyayt illetékes helyen:

„Kedves Barátom! Szívbeli örömet

szerezett a ma olvasott hír, hogy a Balatoni Múzeum vezetését Te veszed kezébe; így legalább a Sümegről átszállított történelmi muzeumom anyagának, életmunkámat megőrző elhelyezése méltó kezébe kerül! Öröndenék, ha egy kártyán tudatnád, mikor költözködni át a Balatoni Múzeumba, hogy az időben én is átlátogathassam és megnézzem a közel 20 ezer darabnyi régiség elhelyezését, melyet eddig még nem láttam. A közeli viszonylatás reményében barátilag ölel: Darnay Kálmán, Sümeg, 1940 június 18.”

Mint lapunk egyik buzgó munkatársát is sajnáljuk dr. Dornyay Bélát, aki városunk és környékének évszázados múltjából sok érdekes és értékes geológiai, történelmi, kulturális adatot tárt fel. Kérjük is őt, hogy ne jelentsen ez a elhelyezés elszakadást is városunktól, amelynek az ő munkálkodása palinát is biztosított és melynek vadregényes helyei, omladozó várai visszavárják őt.

MUNKA!

Ha már elhomályosodott volna lapunk célkitűzése, mely indulásakor a címben is kifejezést nyert, — kell hogy a megváltozott idő: a ma jobban, mint a tegnapi, rádöbbenjen, felénk vágja lé-

tünk egyetlen biztosítékát: a munka!

Meg kell értenie mindenkinek: hisz ezt bömbölik nyugaton az ágyuk, ezt csattogják a bombák, ezt berregik a harci-kocsik, kattogják a gépjárművek, ettől hangos a levegő és viharoz a tenger: az egyén s az egyének keresztlé a nemzet jobb jövője, az eltiportságból való egyetlen emelőkara: a munka! — És ugyanezt sirják a szíreán: a gazdagság, a kényelem, az arany elbizakodottá tett, gögőssé tett; azt hittük az arannyal díktálunk élet és halál, hatar és kenyér felett — csalódtunk; most döbbenünk rá: elkéstünk, hacsak egy félórával is hiába szólítjuk most már segítségünkre egy más világ minden munkásezt is — a győzelem azé, aki előbb ismerte meg a keze előbb markolta meg a földi élet egyetlen értékét: a munkát.

A mi jövőnk is tehát: a munka. — És nincs alsóbbrendű és felsőbbrendű munka. Akinek kezében a kalapács van, az a kalapáccsal kovácsolja; akinek kezében csákány van, az a csákánnyal gazdagítja; a kereskedő a pult mellől becsülettel szolgálja; az íróasztal mellett a hivatalnok nem ablakbámulva, hanem a nemzet jobb jövőjének felragyogását tartva szem előtt — dolgozzon lelkiismeretesen a feltámasztásunkért s a feltámadt élet életbenmaradásáért!

De ha a munka az, amely rombol igazságtalanságot, tör bilincset, épít nemzetet, terem jövőt — akkor becsüljük meg egymás kezét; találja meg a szellemi munkás, a tollal dolgozó keze a testi munkától kerges tenyeret; ébredjünk rá, hogy testvérek vagyunk, egy nemzet gyermekei; ne értetlenkedjünk, ne veszekedjünk; ne akarjuk egymás falatját szájából kimarni, az igazságos bért megvonni. S ha testvérek vagyunk, — meg kell értenie annak is, akinek nagyobb in-

lat jutott, hogy a nincstelennek, az éhenhalódnak siessen addig segítségére a szeretet ajándékozásával — no nem karácsonyi szeretetsomaggal, meg ebédeltetéssel, meg sárga-pénzzel csak! — amíg jogot nem formál a munka — a kenyér, a föld, a tőke igazságos elosztására (!), amely esetleg az „adok” boldogsága helyett az „elvétték” fájdalomát szüli.

Isten áldja a munkás-kezet! Isten segítse a szociális Nagy-Magyarország feltámasztását!

Hírek és különfélek Kormányzónk születésnapja.

Kedden nagy ünnepet ült a magyarság, magyar lelkek halk, áhitatos, szinte családian bensőséges ünnepét. Főméltóság Urunk születésnapját. „Háboru van most a nagyvilágban”: pompa és dísz helyett a kormányzó óhajának engedelmeskedve imádsággal és magunkbaszállással ünnepeltünk. Az Egek Urának áldását kértük Horthy Miklósról, az országgyarapító és a nemzetépítőre, a magyar hagyomány és erő megtestesítőjére.

Nem kell történelmi távlat annak megállapításához, hogy a magyarság ebben a keserves korban fennmaradt, megőrizte függetlenségét kifelé és szabadságát befelé, méltósággal tudta viselni fájdalmát, de meg tudta mutatni erejét is, azt, hogy Magyarország magyar ország maradt, ami Kormányzó urunknak köszönhetjük. Igazi magyarsága, államvezetői bölcsessége, hajthatatlan hite, hősi bátorsága nélkül hamar elveszthettük volna az évszázadok után visszanyert függetlenségét.

Milyen különös véletlene a történelemnek, hogy most egyszerre ünnepeljük Mátyás királyt és Horthy Miklóst! Az utolsó magyar világhatalmi tényező és az újra függetlenné vált ország első kormányzója egymással: lecke a magyarságnak. S mily érdekes a személyi párhuzam! Hunyadi Mátyás is, Horthy Miklós is középnemesi származású, egyik sem öröklő a hatalmat, mindkettőt a nemzet egyöntetű akarata emeli a legmagasabb székbe, mindkettőt páratlan népszerűség és szeretet veszi körül. Horthy Miklós is, akárcsak Hunyadi Mátyás, a személyiség varázsszával és a nagy egyéniség erejével tölti be és aranyozza meg a méltóságot, melyet visel. Jóleső büszkeséggel tapasztaljuk, hogy nincs ma a világon államfő, akiről nagyobb elismeréssel szólnának, mint Horthy Miklósról. Azt, hogy a kicsiny magyarságnak ma tekintélye van külföldön, hogy barátaink száma megsokasodott, a kormányzó egyéniségének köszönhetjük.

Salgótarján város és vidéke bensőséges áhitattal ünnepelte meg Kormányzó urunk születésnapját, valamennyi felekezet templomában egy fohász szállt a Mindenhatóhoz: Áldja meg Kormányzó Urunkat az Isten mind a két kezével! —y—n.

Személyi hír. Dr. Förster Kálmán kormányfőtanácsos, polgármester egy havi betegszabadságra távozott a Felvidékre.

Áthelyezés. Dr. Zalán Endre járási bírósági elnököt az igazságügyminiszter az ipolyvári törvényszékhez tanácselnöki minőségben áthelyezte. A melegszerző, szolgálatkész hivatalfőnököt két évi ittléte alatt igaz szeretet és megbecsülés vette körül. Távozását a város társadalmi életén sajnálja.

Első szentmiséjét mutatja be Zagyvapálfalván f. hó 23-án d. e. fél 10 órakor Mihályi (Mihalik) Ferenc Egerben végzett teológus.

Esküvő. F. hó 23-án este 6 órakor esküdnek örök hűséget az ev. templomban Palásthy Ilonka és Takács Sándor.

A m. kir. áll. gimnáziumban jún. hó 23-tól 30-ig rajzkiallítás van. Az érdeklődő közönséget ezuton is meghívja az igazgatóság.

Jó házból való fiút nyomdásztanulónak felvesznek. Végnyomda Salgótarján.

Városi közgyűlés.

Junius hó 7-én délután három órakor dr. Förster Kálmán polgármester elnöklésével képviselőtestületi ülés volt.

A Hiszekegy elmondása után a polgármesteri jelentésben az országzászlónak június másodikán történt ünnepélyes felavatását ismertetve a polgármester. Néhány kisebb bejelentés után az alábbi tárgysorozattal folyt le a közgyűlés:

Salgótarján m. város vízvezetési munkálataira beérkezett ajánlatok feletti döntés. A munkálatok végzésével legnagyobb részben helyi vállalkozók bízták meg. — Kretsch testvérektől ingatlanvétel. — Salgótarján m. város helypénzszedési szabályrendelete és helypénzdíjszabályzata. — Jónás telepi ingatlan-tulajdonosok kérelme 120/1939. kg. véghatározat kiegészítése iránt. A vízjárás rendezése. — Szlovákiai magyar házak mozgalmának anyagi támogatására 500 pengőt szavazott meg a kg. — Luby örökösök kérelme parcellázási engedélyükben megállapított kötelezettségek teljesítési határidejének meghosszabbítása iránt. — Obrincsák Jenőné kérelme Obrincsák Ernő terhén nyilvántartott építési kölcsön nevére írása iránt. — Mayer Kálmán italmérési illetékhátrálékának törlése. — Nagy István italmérési illetékhátrálékának törlése. — Illés András italmérési illetékhátrálékának törlése. — Árvízkarosultak anyagi támogatása. — A polgármester betegszabadsága. — Hivatásos tűzoltóság létszámának felemelése. — A kiskorúak és gondnokoltak vagyonának biztosítása. — Papesch Nándor adótsízt állásáról való lemondása, illetve

más állásba helyettesítése. — Az adótsízt állásba Praznovszky Sándor, helyettesítetett be. — Egy segédnyilvántartói állás szervezése. — Állásfoglalás a városi belsőségek alatti szénbányászás ügyében. — Özv. Székely Mihályné kérelme kegydíj megállapítása iránt. Elutasítva. 300 pengő segélyt kapott. — Horváth Zoltán díjok kérelme 6 havi fizetésnélküli szabadság engedélyezése iránt. Próbá katonai szolgálatra vonult be. — Tilger Károly adótsízt kérelme házkölcson törlesztésének két évi felfüggesztése iránt. — Nékám Ervin volt városi iktató kérelme végkielégítés megállapítása iránt. Elutasítva. — Özv. Sajban Rezsőné és társai kérelme ingatlan tulajdonjogának átrása iránt. — Mojzes Sándor altiszt kérelme családi pótlék további megállapítása iránt. — Salgótarján m. város háztartási és egyéb alapok és alapítványok 1939. évi zárószámadata. A racionalis gazdálkodás iránt elismerését fejezte ki a közgyűlés. — Salgótarján m. város gyámpénztárának 1939. évi zárószámadata. — Az 1940. január 1-ével hatályon kívül helyezett illetmény-csökkentés alkalmazása városi tisztviselőkre a 12000/1939 M.E. rendelet alapján. — A városi béli-üzem megszüntetése. — A községi kötelei díjak megállapítása, a jövedelmek arányában. — Honosítási és illetőségi ügyek. A képviselőtestület a város vízvezetési munkálatainak kiadása körül mélyreható és városszeretettel áthatóta hosszú vitát folytatott és egyhangulag határozott.

Jubileumi pályázati felhívás szakmunkákra.

A Magyar Városok Országos Szövetségének választmánya 1940. évi április hó 26-án tartott ülésében elhatározta, hogy a magyar városok szövetkezése 30 éves évfordulójának megünneplése alkalmából várostudományi szakmunkákra pályázatot hirdet.

A kidolgozandó pályatípusok a következők:

I. A városigazgatás racionalizálása.

II. A városi üzemek szerepe a városok háztartásában.

A pályázati határidő 1941. január 31-e, déli 12 óra.

Egy-egy pályamunka terjedelme a Városi Szemle szedestűkór nagyságban legalább 10 és legfeljebb 20 nyomtatott ív lehet.

A pályadíj pályatípusonként 3000 pengő, amely összeget a bíráló bizottság javaslata alapján csak abszolút elsőként s a beérkezett pályaművek között viszonylag legjobb munka kapja meg. Kivételesen értékes több pályamunka beérkezése esetén a pályadíj esetleg megosztható, illetve kiegészíthető.

A pályázatban bárki részt vehet.

A pályamunkák két-két példányban, írógéppel írva, jelíggel, névtelenül küldendők, a szerző nevét és címét tartalmazó jeliség levél kíséretében akár postán ajánlott levélben, akár küldőnc után elismervény ellenében a Magyar Városok Országos Szövetségéhez Budapest, V. Vigadó-u. 5. I. 3.

A pályázati határidő nem hosszabbítható meg.

A nyertes, vagy díjazott pályamunka szellemi tulajdonjoga a Magyar Városok Országos Szövetségére száll át. Jól-

A benyújtott pályamunkák közül a Szövetség a cél érdekében a kimerítő, de elméleti munkák helyett inkább azokat kívánja előnyben részesíteni, amelyek minél több és minél gyakorlatibb pozitív javaslatot tartalmaznak a városigazgatás gyakorlati művelői számára.

A bírálóbizottságot, amely végérvényesen dönt a pályadíj odaítéléséről, a Szövetség elnöksége a választmány felhatalmazása alapján, felkérés útján állítja össze.

A pályázati eredmények kihirdetése és a pályadíj kiosztása ünnepélyes keretek között a Magyar Városok Országos Szövetsége jubileumi diszkozgyűlésén történik meg.

A nyertes, vagy díjat nem nyert pályamunkák szerzői a benyújtott példányok közül az egyik példányt a pályadíjak kiosztása után, ajánlott levélvénnyel, illetve elismervénnyel ellenében a Magyar Városok Országos Szövetségénél átvehetik.

Budapest, 1940. május hó 15.

Lukács Ödön s. k. Szendy Károly s. k. ügyv. alelnök. elnök.

Dr. Rimahidy (Pitta) Lipót.

Halálának hírére megelőzte már a betegség híre, mert dr. Pitta Lipót rendőrfőtanácsost általános szeretet övezte salgótarjáni rendőrkapitánysága idején. F. hó 16-án Miskolcon bekövetkezett halálának híre városunkban futótűzként terjedt el és őszinte, mély részvételt keltett. Szinte hihetetlen volt, hogy az 59. éves deli temető, mértékletes életéről ismert, mindenki szemben szolgálókéss főtisztviselő, rövid betegeskedés után meghalt. Részvétellel tekint a város társadalmá az özvegy felé, akinek boldog családi életét vágta el a halál.

Barbár lelkek megrongálták az országzászló rúdjának kötelét. Amikor derék leventéink f. hó 18-án ösrege a zászlóhoz kivonultak, akkor látták, hogy a kötéltartó lakatot valaki feltörte és a csigakerék nem működik. Leleményes leventéink a szakadó esőben és szélben kusztak fel a csuszós vasrúdra és ideiglenesen elhelyezték az országzászlót. A legszigorúbban figyelni kell, hogy kik azok az elvetemült lelkű egyének, akik nemzeti ereklýeket, közvagyonot ily durván megrongálnak. E helyen említjük fel, hogy f. hó 18-án, Kormányzónk születése napján alig néhány házon volt nemzeti színű lobogó! Ezen a téren is rendet kell teremteni. Megtorlást kell foganosítani a nemzeti eszme lemosolygói ellen. Két testvérnépünk a német és olasz nép zászlótengerbe öltözteti a házakat egy-egy nemzeti eseménykor, csak mi túrjuk el, sokszor jómódú háztulajdonosok indolenciáját is! Alkosson a város szabályrendeletet, hogy az ellene vétőket büntetni lehessen!

Az Acélgári Olvasóegylet dalárdájának hangversenye.

F. hó 20-án este fél 9 órakor az Olvasóegylet nagy termét teljesen megtöltő közönség előtt énekelt el a dalárda azt a két dalt, mellyel a Győrben 22-és 23-án tartandó országos versenyen szerepel.

Megjelent a hangversenyen Karattur Antal gyárigazgató és eljött Bpesti László Szabó Gábor zeneszerző is, akinek egyik költött kórusát is előadják.

A Hiszekegy után a gyári zenekar Tankréd: Rossini nyitányát adta elő Ursutz karnagy vezetésével nagyszerűen és hatásosan.

Ezután Treffimann Árpád dalárdista énekelt szép hangján magyar nótákat cigányzenekarral.

Igen nagy figyelem és érdeklődés kísérte a dalárda versenyszámát, melyet László Szabó Gábor zeneszerző írt és melyet az új fiatal és tehetséges karmester Halmi György vezényelt. A nagyszerű, művészi szerzemény tökéletes előadása szünni nem akaró ünneplést váltott ki a jelenlevők részéről úgy a szerző, mint a karmester és dalárda iránt.

Mascagnit Paraszthecsetűtét játszotta

ezután a zenekar Ursutz karnagy vezetésével. A zenekar szép játékát hosszasan tapsolta meg a közönség.

Hoppe: Reményhez c. verseny kórusát énekelt el ezután a dalárda Halmi György vezetésével. A karmester kiváló tudása, a dalárda odaadó készsége olyan előadást biztosítottak, amelyet rég hallott a közönség.

A szünni nem akaró éljenzés önérekes és boldog mosolyt varázsolt úgy a tehetséges ifjú karmester, mint a lelkes dalárdisták arcára.

A következő magánzamban Sajber Károly dalárdista, a jazz zenekar kiváló dalosa énekelt magyar nótákat cigányzenekar mellett. A széphangú és gyakorlott énekest a közönség tomboló tapsa több ráadásra kényszerítette. — Az olvasóegylet nevében Grusz Ferenc alelnök köszönte meg a közönség meleg érdeklődését és megköszönte az acélgár igazgatóságának megértő áldozatkészségét, mellyel lehetővé tette, hogy a hatalmas dalárda résztvehet a győri dalversenyen.

A magasnívóú hangverseny a dalárda és zenekar himnuszával ért véget.

A főtéri állomás W. C.-je. Már több ízben szóváltottuk, hogy a főtéri állomás W. C.-je borzalmasan elhanyagolt állapotban van. Ennek az állapotnak megszüntetése érdekében a mai napig nem történt semmi. Most, hogy az állomás új agilis főnököt kapott, reménykedünk, hogy végre az város középpontjában ez a szégyenletes, közegészségi szempontból veszélyes állapot megszűnik. Ha a városi vízvezeték elkészül, ez a kérdés is könnyen megoldást nyer, de talán addig is lehetne valahogy javítani a szégyenletes helyzeten.

Színház.

Vértess Károly szintársulatát a háborus hangulat, a megnehezedett gazdasági viszonyok s nem csekély mértékben az egész szellemi életünkben mutatkozó alkati zavarok ellenére az állandó frissesség, a pezsgő vállalkozó kedv, az újdonság, érdekesség folyamatos izgalmak jellemzi. A lefolyt hét műsorában négy operett, két társadalmi szimfónia és egy vigjáték került kifogástalan, művészi teljesítményű előadásra. A társulat művészi erőinek több alakításban és jellemzésben is volt alkalmuk bemutatkozni s a közönség már is tapasztalta, hogy Vértess igazgató nemcsak jó színész, rendező, de kitűnő szervező is, mert együttese a vidéken megszokott átlagot messze felülmúlja. A „Zimberi Zombori szépasszony” szombati második és vasárnap harmadik előadása azonosan szép és jó volt a csütörtöki bemutatóval. Hétfőn a „Feleség” c. társadalmi szimfónia a szereplő együttes, élén Nagy Erzsével és Várady Lajossal, kimagasló teljesítményt produkált. A „Trafikos Erzsike”, „Katinka” s „Végre egy uriaszony” operettek s a „Havas napok” c. vigjátékot frissesség, ujjazás, pezsgő elevenség telítette s ennek a sikernek titka elsősorban a gondos rendezésnek s a színészek hatásos játéknak könyvelhető el.

Lászlóffy karmester zeneegyüttese is nagyszerű munkát végez, egyedüli hibája a zenekarnak a hangszerhiány. Legalább három-négy hangszerrel kellene kiegészíteni, hogy a helybeli közönség telt zenéhez szokott fülét kielégítse, mert a zongora a hiányzó hangszereket képtelen pótolni. A közismert zeneszerzők által megírt dalokból néhányat megnyerni az itteni előadások zenei színvonalának emelésére.

A szintársulat jövőheti műsora is változatosnak ígérkezik. Szombaton és vasárnap a „Pozsonyi lakodalom” nagy sikert aratott operett, hétfőn a világhírű „Sasfók” dráma, kedden „Zsákamacska”, szerdán „Finom család” operettek s csütörtökön Vaszari János: „Mondj igazat” c. igen szellemes vigjáték lesz bemutatva.

A salgótarjáni közönség ismeretében hisszük, hogy a lefolyt bemutatkozó hét nagy sikerei után s a jövő heti változatos műsor ígérete révén az eddig óvatosabb és igényesebb közönséget is ott fogjuk látni a színházban. (—dny.)

ÚJ ÍRÓGÉPET

kaphat régi írógépeért

VÉGH KALMAN
könyvesboltjában
SALGÓTARJÁN.

Használt kerékpárt vesznek. Cím a kiadóban.

IGEN OLCSÓN
kapható 3 drb. régi típusú REMINGTON és 1 drb. CARDINAL

IRODAI ÍRÓGÉP
Megtekinthető Vég h Kálmán papírüzletében.

SPORT

SBTC—BVSC 3:0 (1:0)

SBTC pálya.

800 néző.

Vezette: Szőke II.

SBTC: Géci — Budai, Mátrai — Kis, Takács IV., Bognár — Balázs, Csúperda, Jenőfi Lackó, Selmeci.

BVSC: Dombóvári — Lőrinc, Gazdag — Környei, Moór, Mravcsák — Ragács, Tunyogi, Bence, Masler, Gleisza.

Forró időben indul a játék s a 7. percben váratlan hatalmas szélroham söpör végig a pályán, olyan port keverve, hogy a játékosok eltűnnek a szemünk elől. Az egész kétpercig tart, azután erős szél segíti a vasutasokat. A 9. percben kavarodás után Gleisza a 16-os sarkáról szélről is hajított bombát ereszt meg s a bal kaputát találja el. Meleg helyzet volt, de a BVSC ezzel kiadta az erejét, Lassan felnyomul az SBTC. A 15. percben Jenőfi 20 m-es szabadrugását a fa tövében védi Dombóvári, 3 perc múlva a sarokzúzlótól rug szabadrugást Balázs, Jenőfi fejel. A 21. percben Selmeci—Balázs—Csúperda a labda útja s Csúperda szép lövése a hálóba talál 1:0. Majd Selmeci lövése ad alkalmat szép védésre Dombóváriknak, azután Jenőfi fejel a kapuba, a 38. percben Lackó a 16-osról szabadrugást a sorfalba bombáz.

A II. félidőben először meddő SBTC főlény alakul ki. A 4. percben Mravcsák fautolja Balázst, aki sprotszerűtlenül utána rúg. A bíró kiállítja. Majd Bodnár végez szabadrugást 40 m-ről, ebből Lackó a kapuba fejel. A 15. percben

Csúperda Balázs helyéről bombáz a kapura, s a labda a felső léce csúszva zúg el a sarok felett. A 24. percben Lackó Jenőfihez játszik, aki váratlanul egyből a 16-osról kapura bombáz s a percekig tartó taps jutalmazza a tavasz egyik leggyönyörűbb gólját 2:0. Később Jenőfi a felpályáról kitör egyedül, de a 16-os előtt Lőrinc utóléri s Jenőfit átélve, menti meg a kaput egy új góltól. A szabadrugás sorfalba akad. A 44. percben Jenőfi Lackóhoz, az Selmecibez továbbít, aki összes hibáit fátáve a 16-osról védhetetlen bombát küld a kapura, a labda a felső léce éléről s a kapus hátáról pattan a hálóba 3:0.

Rendkívül izgalmas, szép mérkőzés volt. Az SBTC pompás összjátékot mutatott, a pesti védelem elkeseredetten, de jól védekezett.

A meccs szépségét azonban súlyosan csökkentette Balázs minősíthetetlen tette, aki utánrugásával nem a vasutas játékost bocsolta meg (ezt még kimondani is szégyen!) hisz talán el sem érte, de saját csapatát, saját küzdő, küszködő 10 bajtársát, akiknek helyette is dolgozni kell, (ki tudja hány meccsen) s bosszút állt a közönségen, akik szeretettel dicsérik mindegyik „kis Balázst”.

Jók voltak: Jenőfi, Kis, Mátrai, Bodnár, Csúperda, illetve Lőrinc, Gazdag, Dombóvári, Moór.

SSE—Losonci AFC 3:0 (1:0)

A még mindig a kiesés elleni keserves harcot harcoló SSE losonci győzelme újabb reményeket szerzett a benmaradáshoz és a vasárnapi debreceni mérkőzésen elvárjuk, hogy a SSE szívvel és lélekkel pótolja a játékosok mutatkozó hiányát, hogy dicsőítő lépjen jubileumi évébe s hogy meghálálja szurkolói szeretetét. Losoncon a gólokat Enoch és

Majoros (kettőt) lőtték.

SBTC „ü” — GyAK 2:0 (1:0)

Unalmas, nívótlan kánikula mérkőzés volt. Az SBTC megérdemelten győzött. Góllövők: Soltész (2), illetve Varga 11-esből.

A Szent Erzsébet Nőegylet vezetősége halás köszönettel nyugtázza népünnepélyéhez érkezett alábbi adományokat: Korompay Lajos 100 P., Quirin Leoné, Karattur Antal huszonöt-huszonöt P., Róth Flóris husz P., özv. Légrády Béláné, Zagypálfalvai Üveggyár, dr. Török Béla, Herczog Ede 10—10 P., Veszelyovszky Erzsébet, Keller Sándor 5—5 P., Böcsi szalon két oldalalás, két manikűrözés, Bóna Kovács Károly 1 plakett, Blánár Sándor két kép, Rusznay N. 1 kép, Zelenik Pál 5 kg borsó, Jankovits Miklós 1 bárány, Gizella virágszalón pamutgombolyító babák, Kuchinka Gyuláné liszt, Hirschgyár mérleg, burgonyaprés, vasaló, husórló, vajkőpülő, gyümölcsprés, Klein Márkusz csőtészta, Moticska Nándorné 1 tyúk, özv. Petonszky Lászlóné 4 drb. alumínium edény, Dombi Andorné 1 leánykaruha, 1 férfiing, Eredics Józsefné 10 kg 4 es liszt, Elstner Bertalan 1 torta, Panyi Sándor két rud szálami, dr. Jánossy Ödön 1 piaci kosár, seprő, üvegmosó és kézimunka. Felülfizetések a pénztárnál: Kiss Lajosné, Lénárd Károly 10—10 P., Nagy Bertalané, 4:60 P., Krepuska Gézané 4:40 P., Kiss Gyuláné, dr. Holcsek Béla 4—4 P., Bíró Lajos, Lőrincz József két—két P., Horváth Károly 1:80 P., dr. Förster Kálmáné, Berki Gyula 1:60—1:60 P., dr. Jánossy Ödön, N. N. 1—1 P., N. N. 80 fill., N. N. 40 f., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., 30—30 fill. Végh Kálmán 100 drb. plakát kiragasztása, Eisele Ottóné 1 ü. pezsgő, Kainer Mór két drb. váza. Üveggyár 6 személyes gyümölcsös készlet, 1 hamutál, két drb. váza, 1 drb. vajtartó, (Halászatőr) Gazdi Gizella 3 drb. tárgy. Torta és süteményadomány: Korompay Lajosné, Tábori Gézané, Körmendy Tiborné, Kárpáthy Dezsőné, Kovács Józsefné, Dolejesch Antalné, Schultész Alfrédné, Koltay Imréné, Schlattner Zoltánné, Barthos Tamárné, özv. v. Donázy Viktorné, Timár Lászlóné, Kilczér Béláné, özv. Vehovszky Istvánné, Raffay Póterné, Kárpáthy Ödöné, Kemenes Józsefné, Sztolár Edéné, Pálffy Károlyné, dr. Jánossy Ödöné, Duda Lajos, v. Laboda

Jánosné, Szmolka Mihályné, Gajnok Gyuláné, Básthy Lászlóné, Nagy Béláné, Deák Antalné, Sturmann Andrásné, Kraft Jenőné, Hunyár Adámné, Obrincsák Jenőné, Dubovszky Elemérné, Schreiner Jenőné, Molnár Andrásné, Csanády Miklósné, dr. Kaczander Károlyné, Jancsik Ferenc, Elstner Bertalan, N. N., Nagy Bertalané, Szentpéteri Jánosné, Jéger Mária és Clementin, Obrincsák Ernőné, Révay Sándorné, Kastanek Rezsőné, bánya élelmiszer 20 kg. kenyér, Krajcsovits Gyuláné 20 kg. kenyér, id. Takács Ferenc 10 kg. kenyér, Gólián András 10 kg. kenyér, Mayer Vilmosné, Simon Alajosné, Zsebe Antalné, Horváth Lajosné, Tóth Gyuláné, Jakabi Pálné, 1-1 pengőt, Szenté Lászlóné 3 P., Tarnay Kálmáné, Gáspár Jánosné, Lovriits Józsefné 2-2 P., Hoffman Gusztávné, Kemenes Józsefné, Galántay Jánosné 1-1 P., Ha esetleg a nemes adakozók közül valakinek a neve kimaradt, szíves elnézést kér a nőegylet vezetősége.

Tavaszi napsütés az arcot szeplőssé teszi

Szeplőt, májfoltot szüntet:

Bubi szeplőkrém

Az arcot fehérre, simává teszi:

Bubi arc krém

Az arcot tisztítja:

Bubi szappan

Pattanást szüntet, zsirtalanít:

Bubi arcszesz

Az arcot megvédi a változó időjárástól:

Bubi puder

Kapható:

SZÜCS RÓBERT

gyógyszertárban, Salgótarján

Bányamozgók műsora. ELKÉSETT SZERELEM c. kedves francia színművet fognak bemutatni, június 23-án, vasárnap a baglyasaljai és pálfalvai bányamozgók, szokásos előadásuk keretében, Viktor Francen főszereplésével. Műsorukat kiegészítik még: „Tűz a pusztán” c. magyar ismeretterjesztő film, „Csing az emberevők között” c. rajzfilm, valamint a Magyar, Fox és Ufa világhíradók.

A tojáskészletek bejelentése és a halkonzervek ára. A hivatalos lapban az árelenőrzés országos kormánybiztosának két fontos rendelete jelent meg. Az egyik a konzervált tyuktojások készletek kötelező bejelentéséről intézkedik. A meszés útján vagy bármely más módon konzervált, így tehát a hűtőházakban elraktározott 5 kg-nál nagyobb mennyiségű tyuktojást be kell jelentenie annak, akinek birtokában van a tojáskészlet. A bejelentési határidő június húsz. A bejelentést személyesen vagy írásban kell megtenni az árkormánybiztos hivatalában. Az árkormánybiztos másik rendelete a vámkülföldről behozott halkonzervek legmagasabb árát szabályozza a nagykereskedői és a kiskereskedő forgalomban. A portugál szardíniának, amely bruttó 190—200 grammos dobozban kerül eladásra s normál minőségű, nagykereskedői ára 66 fillér, fogyasztói ára pedig 96 fillér Budapesten és a Budapest környékén levő községekben. A környéken túl a szardínia legmagasabb ára 10 fillérrel nagyobb, mint a budapesti. A rendelet részletesen közli a különböző szardíniaféléseket és az azokra megállapított legmagasabb árát. Azokra a szardíniákra, amelyek a felsorolásban nincsenek benne, számítási irányelvvel írt elő a legmagasabb ár megállapítására.

A kedvezményes mezőgazdasági szén beszerzése. Az Anyaggazdálkodás Széngazdálkodási Bizottságának elnöke a kedvezményes mezőgazdasági (u. n. nyári) szénár alkalmazásáról szóló rendelettel kapcsolatban felhívja a gazdákat, cséplőgép- és szántógéptulajdonosok figyelmét a következőkre: A hivatkozott

GYÁRI ÚJ ÉS HASZNÁLT IRÓGÉPEKET

KÉNYELMES FIZETÉSI FELTÉTELEKKEL KAPHATÓK

VÉGH KÁLMÁN

KÖNYVESBOLTJÁBAN SALGÓTARJÁBAN.

Árkormánybiztosi rendelet alapján beszerezhető gazdasági szénszükségletüket vagy magánál a bányánál, vagy annak a bányának viszonteladó kereskedőjénél rendeljék meg, amelynek termékét tavaly is használták. Ha az elmúlt évben nem volt gazdasági szénszükségletük azért, mert nem szénelt, hanem más tüzelőanyagot fogyasztó géppel csépeltek, vagy szántottak, de az idén szénrel fűtött géppel végzik az említett munkálatokat, akkor a szükséges szénmennyiséget a felhasználási helyhez legközelebb fekvő bánya termékéből rendelje meg, mégpedig vagy a bányánál, vagy a bányatermékeit árusító viszonteladó kereskedőnél.

Árverési hirdetmény.

Pk. 2268/1940.

Kovács Testvérek végrehajtató javára, dr. Tolnai Ernő (ügyvéd képvis.) 186 P. 46 f. tőkekövelés és jár. erejéig a szolnok kir. járásbíró 4079/1939/3 sz. végzésével elrendelt végrehajtás során lefoglalt 1510 pengő becsértékű alábbi ingóságok: szikvizes üvegek, szikvíztöltőgép, lovak, igáskocsi Zabar községben 1940. évi július hó 12-én d. e. 10 órakor bírósággal elárvereztetnek.

Salgótarján, 1940. évi június hó 12-én.
Török Gyula
kir. bír. végrehajtó.

A korszerű tartalékos tisztképzés.

Korszerű hadseregekben, háborúban, a tényleges tisztek száma a tisztvezette parancsnoki állások betöltésére kevésnek bizonyul. Ezeket a hiányokat tartalékos tisztek beállításával fedezik. Azt mondhatjuk, hogy minden tényleges tisztre három-négy tartalékos tiszt bajtárs jut.

Kiképzési fokuk folytán a rájuk háruló kötelemek a legkisebb tisztvezette egységek parancsnokává avatják őket. Hivatásuk a részlet-végrehajtás értelmes irányítása és ellenőrzése. Erre alkalmasá teszi őket nevelésük, tanultságuk folytán kiművelt jellemük.

Láthatjuk, hogy feladataikból kifolyólag a hadsereg szellemének és harci ügyességének letéteményesei.

Napjaink harcaiban korszerű harci gépek tömegét alkalmazzák. Ezeknek a gépeknek alkalmazása és a gépek sajátossága követelte új harceljárás módszer egyre nagyobb kiképzési igényt támaszt a parancsnokok iránt. Különösen vonatkozik ez a tartalékos tisztekre. Az irántuk támasztott szellemi és kiképzési követelmények tehát a multhoz viszonyítva jelentősen fokozódtak.

A veszély óráiban a rájuk bízott legénység ösztönös ragaszkodással pilant rájuk és várja tőlük azokat az utasításokat, amelyekből a harc sikerét reméli.

A régi egyéves önkéntesi szolgálat helyett két éves szolgálatot kell teljesíteniük azért, hogy ezalatt mindazokat az ismereteket elsajátítsák, amelyek jó szakasparancsnokká és helyüket megálló századparancsnokká válhatnak.

A multhoz képest meghosszabodott tényleges szolgálati időtartamnak létjogosultsága már csak azért is helytálló, hogy a régi, rövidebb szolgálati idejük a gondjaikra bízott és náluknál hosszabb időn át szolgáló legénységben a wéltánytalanság érzetét ki ne váltja.

Amiképen a világháború tartalékos tisztje is csak úgy állhatta helyét, ha legénységénél és altiszteinél szélesebbkörű katonai ismeretekkel rendelkezett, ugyan a harc fokozottabb igényei mellett

rátermettsége és tanultsága kellett volna jelentőségű.

Meghosszabított katonai szolgálatuk folyamán elnyerik a székségs elméletei és gyakorlati katonai kiképzést, a rákövetkező fegyvergyakorlatok a gyakorlatban tartásról és ismereteik kibővítéséről gondoskodnak.

Tulajdonképpen mindez kevés ahhoz, hogy hivatásuk magaslatára emelkedjenek. Anyaalakulataik tényleges tisztikarával való szoros bajtársi érintkezés, ismeretterjesztő előadásokon való lelkes részvétel és kedvvel végzett önképzés biztosítja csak azt, hogy háborúban teljes értékkel szolgálhassanak a tényleges tisztikar oldalán.

Kiképzésük egymagán azonban mit sem érne, ha a tartalékos tiszt gárdát nem töltötte el a nemzetnek mindenkor értékére való és fennmaradását biztosító harcias szellem. Ezt a harcias szellemet kell a tartalékos tisztnak tényleges szolgálata alatt és ezen túlmenően, egész életén át, töretlenül megőriznie.

A korszerű hadseregek tisztí létszámának legnagyobb részét ők alkotják. Amilyen szellemmel küzdik háborúikat, úgy szerzi meg a nemzet a győzelmet, vagy szenved vereséget.

Ezt a harcos szellemet azonban a tartalékos tisztikarnak a polgári életben is képviselnie kell. A harcias szellem kisugárzó ereje és elragadó példája a közéletben is mindenkor megújítást jelent. Ezért szellemben a jó tartalékos tiszt sohasem szerel le. A hadsereg háborús erőfeszítéseiben a részletvégrehajtásban mutatkozó helyes és eredményes működésük nélkül a vezetés minden tehetségsége erőlködés.

Ezért dolgozzanak, tanuljanak, ápolják a magyarság fajiságában rejlő vitézi erőnyeket és azt a testvéri bajtársiaságot, amit ma az éjt nappalá tevő tényleges tisztikar tőlük igaz megbecsüléssel, szeretettel elvár.

Csak a tényleges és tartalékos tisztikar között már békében virágzó, kölcsönös megbecsülés és bizalom lehet záloga reményeinknek.